

چگونه گناه نکنیم (قسمت ششم)

در شماره پیشین، در باب راه های جلوگیری از ارتکاب گناه، به صورت مبسوط، انواع گناه را توضیح داده و یکی از لوازم ترک آن را لزوم این شناخت عنوان کردیم. در این شماره، به اصول دیگری از دوری از گناه، اشاره خواهیم نمود.

بسم الله الرحمن الرحيم

• اصل عالم محضر خداست در محضر خدا معصیت نکنیم

توجه و درک نکته «عالم محضر خداست در محضر خدا معصیت نکنیم» یکی از اصول می باشد. توجه به این اصل، می تواند انسان را به طور کامل از ارتکاب به گناه بر حذر دارد. با این وجود در دنیای امروز، تاثیر جمله «این مکان مجهز به دوربین مداربسته است»، از «جمله عالم محضر خداست در محضر خدا نکنیم» بیشتر است؛ زیرا انسان مطمئن است که در صورت ارتکاب یک خطا و دیدن آن توسط دوربین، با او برخورد شده و آبرویش می رود اما خدا ستار العیوب است و آبروی فرد را حفظ می کند.

خدا در قرآن می فرماید: «الم يعلم بان الله یری» یعنی آیا نمی دانند خدا می بیند؟

طرح این جمله به صورت استفهام انکاری و نشان دهنده اهمیت این اصل است. اگر با تمام وجود به این حقیقت و فهم دست یابیم که خدا و امام زمان ناظر بر اعمال ما هستند، به شدت به رفتار خود توجه می نماییم. زیرا به مفهوم واقعی عظمت خداوند را درک کرده ایم و این مسئله باعث گردیده است که کوچک ترین گناهان در نظر ما به بزرگترین معصیتها بدل گردد.

• اصل کنترل ورودی ها

یکی از راه های اصلی جلوگیری از ارتکاب گناه، کنترل ورودی های بدن می باشد. این ورودی ها هم مواد غذایی و خوراکی ها را شامل می شود و هم مطالب و محسوساتی که از طریق حواس پنج گانه خود دریافت می نماییم.

در توضیح باید گفت، توجه به این نکته ضروری است که خوردن مال حرام، ارتکاب به گناه را آسان تر خواهد کرد و کسی که خود از مال حرام استفاده کرده است و اسباب و وسایل استفاده عده‌ای از این مال را فراهم آورده‌است، در واقع، زمینه ارتکاب گناه را فراهم آورده‌است.

به این دلیل است که امام حسین(ع)، اصلی‌ترین علت دشمنی سپاه عمر بن سعد با خود و نپذیرفتن صحبت ایشان را، خوردن مال حرام می‌داند. در واقع به نظر می‌رسد یکی از علل اصلی اشاره امام به خوردن لقمه حرام توسط کوفیان، تاکید بر این نکته بوده است که استفاده از مال حرام، می‌تواند انسان را به جایی برساند که حتی در مقابل امام معصوم نیز بایستد و او را به شهادت برساند؛ مال حرام می‌تواند از جانباز جنگ صفین، که در رکاب حضرت علی (ع) جنگیده است، کسی مانند شمر بسازد.

در توضیح باید گفت یکی از ویژگی‌های اصلی شمر علاوه بر حسودی، شکم‌پرستی، طعنه زنی و خوردن مال حرام بوده است. از این روست که ما هنگام لعن به شمر و تمام دشمنان اباعبدالله الحسین (ع) در واقع بر تمام صفات و ویژگی‌هایی که زمینه دشمنی فرد با امام معصوم را فراهم می‌سازد لعن می‌کنیم و باید سعی بر این داشته باشیم که از این صفات اجتناب نماییم.

نکته لازم به ذکر این است که فهم دشمن از تاثیر مال حرام بر روحیه و اعتقادات مسلمانان باعث گردیده است که به طراحی سیستم‌هایی اقدام نماید که مال حرام را وارد زندگی مسلمانان نموده و اموال مسلمانان را آلوده به ربا و نزول نماید.

مصدق دیگر کنترل وردی‌ها می‌تواند ورودی چشم و گوش باشد. نه تنها باید از ورود نگاه حرام جلوگیری نماییم بلکه باید به این مهم توجه داشته باشیم که از ورود داده‌هایی که فی نفسه حلال است اما تمایل و کشش رسیدن به آن‌ها، زمینه ارتکاب گناه را در ما فراهم می‌آورد اجتناب نماییم. مانند کسی که تمایل بسیار زیاد به داشتن ماشین‌های مدرن و گران قیمت باعث رفتن او به سمت کسب مال حرام می‌شود.

بنابراین باید به ورودی‌های بدن توجه داشت و آنها را کنترل کرد تا زمینه ارتکاب گناه در ما پدیدار نگردد.

ادامه دارد ...

برگرفته از سخنرانی استاد رائفی پور (سلسله جلسات چگونه گناه نکنیم)